

Συντάχθηκε απο τον/την Άννα Ειρήνη

Παρασκευή, 04 Μάιος 2012 17:56 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 13 Μάιος 2012 07:50

www.xenesglosses.eu

Αξιότιμη κυρία ***** (Σχολική Σύμβουλος),

Ονομάζομαι Κ***** Μ*****, εργάζομαι στο δημοτικό σχολείου του ***** και διδάσκω στα δύο τμήματα της πέμπτης δημοτικού με το σύστημα της ετεροδιδασκαλίας. Από τα τέσσερα χρόνια που υπηρετώ στην Κρήτη τυχαίνει τα τρία να βρίσκομαι εντός της περιφέρειάς σας,

όχι συμπτωματικά καθώς τυγχάνετε της μεγάλης εκτίμησής μου παρακολουθώντας το αξιόλογο και ουσιαστικό έργο σας. Μου ζητήσατε να συμπληρώσω μία φόρμα με τις επιθυμίες μου όσον αφορά τα γνωστικά πεδία στα οποία θα ήθελα να επιμορφωθώ.

Με αφορμή αυτήν την αίτηση για τις επιμορφωτικές μου ανάγκες παίρνω την ευκαιρία να σας εκθέσω μερικές από τις σκέψεις μου. Τόσα χρόνια, είμαι βέβαιη, πως έχετε ακούσει μερικές εκατοντάδες ιστορίες μαθητών, θα ήθελα όμως στις επόμενες σειρές να αναγνώσετε και τη δική μου ιστορία.

Γνωρίζω πως δε σας αφορά ουσιαστικά, θα σας βοηθήσει όμως να κατανοήσετε πως αισθάνομαι αυτήν την στιγμή όσον αφορά τις επιμορφωτικές μου αυτές ανάγκες. Πριν από τέσσερα χρόνια, όπως σας προανέφερα, προσγειώθηκα με ένα αεροπλάνο που ξεκινούσε από τη Θεσσαλονίκη στο Ηράκλειο Κρήτης.

Παρουσιάστηκα στην πρωτοβάθμια προσπαθώντας να κρύψω τα συναισθήματά μου καθώς άφησα πίσω την οικογένειά μου και τους κοντινούς μου ανθρώπους που με συνόδευαν για μια ζωή. Ήμουνα μόνη σε έναν ξένο τόπο που για πρώτη φορά ερχόμουνα και όχι από επιλογή. Δεν έπρεπε, όμως να παραπονιέμαι: ο κλάδος είχε ανοίξει, οι δάσκαλοι

Συντάχθηκε απο τον/την Άννα Ειρήνη

Παρασκευή, 04 Μάιος 2012 17:56 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 13 Μάιος 2012 07:50

διορίζονταν άμεσα, ο μισθός υπερβολικά ικανοποιητικός για τη μεσαία αστική τάξη που ανήκει η οικογένειά μου.

Τοποθετήθηκα στο δημοτικό σχολείο *****, μετά από δυο βελτιώσεις θέσεων, οπότε έπρεπε και να χρωστώ τη βαθύτατη ευγνωμοσύνη στους συνδικαλιστές που γνώρισα στα σκαλιά της πρωτοβάθμιας και με “γλίτωσαν” από τα δημοτικά σχολεία του νομού που απέχουν περισσότερο από 60 χιλιόμετρα από το Ηράκλειο και με εφοδίαζαν με 2 μόρια.

Ο πρώτος χρόνος ήταν εξαιρετικά δύσκολος, ήταν ο χρόνος προσαρμογής. Παρόλα αυτά οπλίστηκα με όλη μου τη θετική ενέργεια και με αισθήματα αισιοδοξίας. Ήμουνα υγιής και είχα μια δουλειά με ικανοποιητικό μισθό...

Παρουσιάστηκα διαδοχικά στο δημοτικό σχολείο του **** τη δεύτερη χρονιά – η συνεργασία μας συνεχίστηκε- μετά ήρθε ο διορισμός μου στο δημοτικό σχολείο της ***** και μαζί με αυτόν ένα νομοσχέδιο που υπαγορεύει πως ο νεοδιόριστος παραμένει για το χρονικό διάστημα των τριών ετών στον τόπο διορισμού του για λόγους που ποτέ δεν κατανοήσαμε. Έτσι, φέτος επέστρεψα στον **** καθώς είναι ένα σχολείο που το πόνεσα και το αισθάνθηκα ένα κομμάτι μου. Το μόνο που δεν άλλαξε αυτά τα τέσσερα χρόνια ήταν οι στόχοι και τα όνειρά μου.

Κατεβαίνοντας στην Κρήτη είχα στόχο να μη σταματήσω ποτέ να διευρύνω τις γνώσεις μου, να ψάχνω νέους δρόμους, νέες παιδαγωγικές μεθόδους. Είχα και εξακολουθώ να έχω όνειρο ένα μεταπτυχιακό και ένα διδακτορικό επάνω στο επάγγελμά μου. Το Ηράκλειο σαν τόπος δυστυχώς δε μου επιτρέπουν να τα υλοποιήσω αυτά. “Δεν πειράζει” λέω κάθε χρόνο “του χρόνου... του χρόνου θα το κάνεις. Ποιος ξέρει, ίσως του χρόνου να είσαι και πιο κοντά στην οικογένειά σου”. “Θα έρθει μια χρονιά που το δώρο Χριστουγέννων ή το δώρο Πάσχα δε θα χρειαστεί να το δώσεις στα αεροπορικά εισιτήρια για να είσαι στο πλάι της οικογένειάς σου εκείνες τις μέρες...”. Τέτοιες σκέψεις περνούσαν από το μυαλό μου τα τρία αυτά χρόνια.

Μέχρι φέτος.

Ξαφνικά μου ανακοινώνεται πως ο μισθός μου πέφτει στα 620 ευρώ το μήνα. Ακριβώς το μισό από αυτό που ξεκίνησα. Με αυτά τα χρήματα, πρέπει αυτή τη στιγμή να πληρώσω ένα σπίτι των 300 ευρώ που νοίκιασα για να είμαι εδώ, πρέπει να πληρώσω μία δόση αυτοκινήτου που πήρα για να μεταφέρομαι στα σχολεία που με έχουν στείλει, μία δόση δανείου, τις βενζίνες μου για να πηγαινοέρχομαι στον τόπο που υπηρετώ, τους λογαριασμούς μου και τέλος... να ζήσω.

Αφήνω τα συμπεράσματα σε εσάς. Όταν σκέφτομαι πως μια πωλήτρια γνωστής αλυσίδας ρούχων πληρώνεται με 800 ευρώ το μήνα, όταν σκέφτομαι πως αν βγω στο ταμείο ανεργίας και γυρίσω στον τόπο μου θα ζω πιο άνετα, κατανοείτε με τι αισθήματα γεμίζει η ψυχή μου. Αυτό το επάγγελμα δυστυχώς δε μπορεί να γίνει με αυτόν τον μισθό.

Ντρέπομαι που δεν έχω τα χρήματα να αγοράσω μπογιές και μολύβια ή τα υλικά για τα πειράματα των μαθητών μου. Ντρέπομαι που μπαίνω με σκυθρωπό ύφος στην τάξη,

ντρέπομαι που αυτά τα μάτια με αντικρύζουν κάθε μέρα προβληματισμένη και με ρωτάνε τι έχω...

“Πρώτα ο μαθητής”, διατυμπάνιζε το υπουργείο παιδείας πριν ένα δυο χρόνια. Πώς θα είναι καλά ο μαθητής αναρωτιέμαι, αν ο εκπαιδευτικός είναι έτσι όπως είναι τώρα; Με τι διάθεση θα διορθώνω τα γραπτά των παιδιών μου σε καθημερινή βάση; Με τι διάθεση θα ετοιμάζω το μάθημα της επόμενης ημέρας; Πώς θα αισθάνομαι δημιουργική, πώς θα προσπαθώ για το καλύτερο κάθε μέρα, πώς θα έχω όρεξη να επιμορφωθώ από τη στιγμή που δε θα ξέρω αν θα έχω να φάω την επόμενη μέρα χωρίς υπερβολές;...

Είμαι 26 χρονών, έχω τελειώσει δύο ανώτερες σχολές, μιλάω τρεις γλώσσες, κάνω συλλογή από βεβαιώσεις παρακολούθησης σεμιναρίων, ενημερώνομαι συνεχώς για τα παιδαγωγικά δρώμενα και πιστεύω πως αξίζω κάτι καλύτερο.

Είμαι 26 χρονών, δεν έχω οικογένεια και δεν έχω σκοπό να κάνω για τα επόμενα χρόνια με τα παρόντα δεδομένα. Είμαι 26 χρονών και δε μπορώ να συντηρήσω τον εαυτό μου. Είμαι 26 χρονών και νιώθω ήδη απογοητευμένη από το επάγγελμά μου και τον κλάδο μου.

Είμαι 26 χρονών και αρχίζω να κατανοώ τα καταθλιπτικά, τα άδεια βλέμματα συναδέλφων με πολλά χρόνια προϋπηρεσίας. “Δε μπορεί να ξεκίνησαν με αυτά τα κενά βλέμματα!” σκεφτόμουν... Λίγο νωρίς δεν είναι για να τους καταλαβαίνω; Είμαι 26 χρονών και νιώθω ήδη κουρασμένη...

Θα μου πείτε πως πρέπει να αισθάνομαι τυχερή, πως έχω μία μόνιμη θέση που πολλοί θα ζηλεύανε, πως στέκονται στην ουρά του πίνακα εκατοντάδες συνάδελφοι και περιμένουν καρτερικά το διορισμό τους, θα μου πείτε πως πολλοί θα ζηλεύανε τη μονιμότητα της θέσης μου, πως είμαι μόνη μου, φαντάσου κάτι άλλους που έχουν και οικογένειες να θρέψουν... Θα μου πείτε πως η δημιουργικότητά μου δεν έχει να κάνει με τις χρηματικές απολαβές... Γνωρίζω αρκετά καλά τα επιχειρήματά σας. Όταν, όμως, φτάνει κανείς στο σημείο της επιβίωσης κανένα επιχείρημα δεν του φαίνεται ικανοποιητικό. Όταν όλοι αυτοί οι συνάδελφοι έρθουν στη θέση μου, ούτε αυτών θα τους φαίνεται κάτι αρκετό. Κάποιος πρέπει να μιλήσει πριν από αυτούς για αυτούς. Κάποιοι πρέπει να διαβάσουν αυτές τις σειρές κι ας βρισκόμαστε όλοι μέσα σ’ ένα γενικό χάος...

Συγχωρέστε με για την αγανάκτησή μου. Σε διαφορετική περίπτωση θα σας έγραφα πάρα πολλές ιδέες μου για γνωστικά πεδία στα οποία θα ήθελα να επιμορφωθώ. Τα όνειρά μου για επιπλέον μόρφωση είναι ακόμα καρφωμένα στο μυαλό μου, γιατί είναι το μόνο που δε μπορούν να μου πάρουν. Όλα τα άλλα τα έχουν κατασχέσει...

Σας ζητώ συγνώμη ειλικρινά που τυχάνει να είστε εσείς ο αποδέκτης αυτών των σκέψεων, όμως τις τελευταίες εβδομάδες με πνίγουν και έπρεπε με κάποιο τρόπο να βγουν. Γνωρίζω πως δεν είστε η αρμόδια για τέτοια ζητήματα, όταν όμως μου ζητήθηκε να συμπληρώσω αυτήν την φόρμα χαμογέλασα πικρά. Ένωσα πως κανείς με καταλαβαίνει. Ξέρω πως θα έχετε ένα σωρό απαντήσεις και επιχειρήματα, δε θα λύσουν όμως το βιοποριστικό μου πρόβλημα. Θα μείνουν ιδέες και επιχειρήματα.

Συντάχθηκε απο τον/την Άννα Ειρήνη

Παρασκευή, 04 Μάιος 2012 17:56 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 13 Μάιος 2012 07:50

Γνωρίζω πως θα περάσουν πολλά χρόνια μέχρι να επιστρέψω κοντά στην οικογένειά μου, γνωρίζω πως δε θα μαζέψω ποτέ τα μόνια για να μετατεθώ έστω σε κάποια πόλη της Β. Ελλάδας αν συνεχίσω να υπηρετώ σε αυτόν τον νομό, γνωρίζω πως το μεταπτυχιακό και το διδακτορικό μου θα πάρουν χρόνια μέχρι να υλοποιηθούν, γνωρίζω πως θα περιπλανιέμαι για πολύ καιρό ακόμα μέχρι να βρω τη βάση μου. Όχι υπό αυτές τις συνθήκες όμως. Αυτό δεν το περίμενα ποτέ...

Μη μου ζητάτε, επομένως, να σας γράψω σε τι θα ήθελα να επιμορφωθώ. Άλλοι είναι αυτοί που πρέπει να επιμορφωθούν σχετικά με το ποιο είναι το αξιοπρεπές βιοτικό επίπεδο ενός εκπαιδευτικού, ενός ατόμου που μεταλαμπαδεύει γνώσεις, αξίες, τρόπους συμπεριφοράς υπό πολύ δύσκολες συνθήκες...

Κ***** Μ***** – Εκπαιδευτικός

Πηγή:http://gmakrakis.blog-post_30.html